

ตำราวจชุมชนของประเทศสิงคโปร์

อริย์ธัช แก้วเกาะสะบ้า
วิทยากรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานบริการวิชาการ 1 สำนักวิชาการ

ประเทศสิงคโปร์มีชื่อเรียกเป็นทางการว่า “สาธารณรัฐสิงคโปร์” (The Republic of Singapore) ลักษณะทางภูมิศาสตร์เป็นเกาะขนาดใหญ่ ซึ่งมีพื้นที่เพียง 710.2 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยเกาะใหญ่ 1 เกาะ และเกาะขนาดเล็ก 62 เกาะ เกาะใหญ่มีความยาว 42 กิโลเมตร และมีความกว้าง 23 กิโลเมตร อาณาเขตทิศเหนือติดกับประเทศมาเลเซียบริเวณรัฐยะโฮร์ บารู (Johor Bahru) ทิศตะวันออกติดทะเลจีนใต้ ทิศตะวันตกติดประเทศมาเลเซียช่องแคบมะละกา ทิศใต้ติดช่องแคบมะละกาใกล้เกาะเรียว (Riau) ของประเทศอินโดนีเซีย สภาพของภูมิประเทศภาคกลางและภาคตะวันตกเป็นเนินเขา ซึ่งเนินเขาทางภาคกลางเป็นเนินเขาที่สูงที่สุดของประเทศมีความสูง 166 เมตร ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำสายสำคัญของประเทศสิงคโปร์ และภาคตะวันออกเป็นที่ราบต่ำชายฝั่งทะเลมักจะต่ำกว่าระดับน้ำทะเลจึงมีการถมทะเลเพื่อเป็นการเพิ่มพื้นที่ที่เป็นพื้นดินของประเทศ สภาพภูมิอากาศจะเป็นอากาศร้อนชื้นและฝนตกตลอดปี

ประเทศสิงคโปร์มีประชากรประมาณ 5.61 ล้านคน มีหลายเชื้อชาติ (ข้อมูล ณ พ.ศ. 2562) ซึ่งประกอบไปด้วยประชากร เชื้อชาติจีนร้อยละ 74.2 เชื้อชาติมาเลย์ร้อยละ 13.4 เชื้อชาติอินเดียร้อยละ 9.2 และประชากรกลุ่มลูกครึ่งเอเชียยุโรปร้อยละ 3.3 ด้านการใช้ภาษาประชาชนของประเทศสิงคโปร์ใช้ภาษาจีนกลางร้อยละ 49.9 ภาษาอังกฤษร้อยละ 32.3 ภาษามาเลย์ร้อยละ 12.2 และภาษาทมิฬร้อยละ 3.3 สำหรับภาษาของทางราชการมีใช้อยู่ 4 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีนกลาง ภาษาทมิฬ และภาษามาเลย์ ส่วนภาษาที่ประชาชนส่วนใหญ่ใช้ในการสื่อสาร คือ ภาษาจีนฮกเกี้ยนและภาษาจีนกวางตุ้ง ซึ่งประชาชนของประเทศสิงคโปร์โดยมากจะพูดได้สองภาษา ด้านการนับถือศาสนาและความเชื่อส่วนบุคคล ประชาชนนับถือศาสนาพุทธนิกายมหายานแบบจีนร้อยละ 42.5 ศาสนาคริสต์ร้อยละ 14.6 ศาสนาอิสลามร้อยละ 14.9 ลัทธิเต๋าร้อยละ 11 ศาสนาฮินดูร้อยละ 4 ศาสนาอื่น ๆ ร้อยละ 0.7 และประชาชนที่ไม่นับถือศาสนาใด ๆ มีอยู่ประมาณร้อยละ 17 (กรมเอเชียตะวันออก, 2562)

ประเทศสิงคโปร์ได้เข้าเป็นสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations หรือ ASEAN) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 ซึ่งถือเป็นประเทศสมาชิกผู้ร่วมก่อตั้งสมาคมอาเซียน 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนมีสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ ประเทศสิงคโปร์แม้จะมีพื้นที่เล็กและทรัพยากรมีน้อย แต่ความสามารถในการแข่งขันและอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงมาก โดยเฉพาะศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งสภาเศรษฐกิจโลก (The World Economic Forum (WEF)) ได้จัดอันดับให้ประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่มีความสามารถในการแข่งขันทางการค้าสูงเป็นอันดับที่สองของโลกใน ค.ศ. 2017 (พ.ศ. 2560) และใน ค.ศ. 2018 (พ.ศ. 2561) กระทรวงการค้าและอุตสาหกรรมสิงคโปร์ได้ประกาศว่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (Gross Domestic Product (GDP)) ของสิงคโปร์ใน พ.ศ. 2560 ได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 เพิ่มขึ้น

จาก พ.ศ. 2559 ซึ่งมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นจำนวนร้อยละ 24 และกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรมของสิงคโปร์ ประกาศคาดการณ์เศรษฐกิจสิงคโปร์ในไตรมาสที่ 1 (มกราคม-มีนาคม) ของปี 2561 ขยายตัวเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 4.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2560 ที่เติบโตเพียงร้อยละ 3.5 และมีการคาดการณ์ว่า เศรษฐกิจของประเทศสิงคโปร์จะเติบโตระหว่างร้อยละ 1.5-3.5 ในปี 2562 (กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ, 2561)

ระบอบการปกครองของประเทศสิงคโปร์

ประเทศสิงคโปร์ใช้ระบอบการปกครองแบบรัฐสภา มีกฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด เป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาเดี่ยว (Parliamentary Republic) ซึ่งมีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศ และมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร โดยประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่ง 6 ปี และคณะรัฐมนตรีหรือฝ่ายบริหารอยู่ในตำแหน่งคราวละ 5 ปี โครงสร้างการปกครองเหมือนกับระบอบประชาธิปไตยโดยทั่วไป คือ การปกครองที่ประกอบด้วย 3 ฝ่าย ซึ่งประกอบด้วยฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ ดังนี้

1. ฝ่ายบริหาร (Executive Branch) ประกอบด้วย ประธานาธิบดีและคณะรัฐมนตรี เป็นผู้นำที่ทำหน้าที่ในฝ่ายบริหาร โดยบริหารงานผ่านกระทรวง ทบวง กรม และหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ ดังนั้น หน่วยงานของรัฐแต่ละฝ่าย จึงทำหน้าที่บริหารจัดการตามหน้าที่ของตน เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการและประเทศได้รับประโยชน์สูงสุด

2. ฝ่ายนิติบัญญัติ (Legislative Branch) ระบบรัฐสภาของสิงคโปร์เป็นแบบสภาเดี่ยว (Unicameral Parliament) ที่ได้รับรูปแบบจากระบบเวสต์มินสเตอร์ (The Westminster System) ของอังกฤษ โดยสมาชิกรัฐสภาจะมาจากการเลือกตั้ง และมีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี ทั้งนี้ สมาชิกรัฐสภา (Member of Parliament (MP) ของสิงคโปร์แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

2.1 สมาชิกรัฐสภาที่มาจากการเลือกตั้ง (Member of Parliament (MPs)) ณ พ.ศ. 2555 มีจำนวนทั้งหมด 87 คน มาจากการเลือกตั้งในระบบที่ผู้ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดคนแรกเป็นฝ่ายชนะ (First past the post) ในแบบเขตเลือกตั้งเดี่ยว (Single-Member Constituency (SMC)) และสมาชิกรัฐสภาที่มาจากเขตเลือกตั้งกลุ่ม (Group Representation Constituency (GRC)) ที่พรรคการเมืองจะส่งผู้สมัครเป็นทีม ๆ ละ 3 ถึง 6 คน เพื่อลงสมัคร โดยอย่างน้อยหนึ่งคนในทีมต้องมีตัวแทนของชนกลุ่มน้อย (Minority Race) เช่น ชาวมลายู ชาวอินเดีย และอื่น ๆ เพื่อเป็นหลักประกันว่าจะมีตัวแทนของชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์ เข้าเป็นตัวแทนในรัฐสภาที่นอกเหนือจากชาวจีน และป้องกันความแตกแยกทางการเมือง

2.2 สมาชิกรัฐสภาที่มาจากการแต่งตั้ง (Nominated Member of Parliament (NMP)) มีจำนวน 9 คน โดยเริ่มขึ้นใน ค.ศ.1990 (พ.ศ. 2533) เพื่อให้มั่นใจว่ารัฐสภาจะมีตัวแทนจากภาคส่วนต่าง ๆ เข้าเป็นสมาชิก โดยเลือกมาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาอาชีพต่าง ๆ และผู้มีชื่อเสียง ก่อนเสนอให้ประธานาธิบดีเลือก โดยสมาชิกแบบ NMP จะเป็นอิสระจากพรรคการเมือง

2.3 สมาชิกรัฐสภาที่มีได้เป็นตัวแทนจากเขตเลือกตั้งใด (Non Constituency Member of Parliament (NCMP)) แต่งตั้งจากสมาชิกพรรคการเมือง ซึ่งเป็นผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง แต่ไม่ได้รับเลือกตั้ง

และไม่ได้เป็นฝ่ายรัฐบาล โดยสมาชิกแบบ (NCMP) มีสิทธิในการออกความคิดเห็นต่อรัฐสภาและเป็นหลักประกันว่ารัฐสภามิได้ถูกผูกขาดโดยสมาชิกรัฐสภาจากพรรคกิจประชา

3. ฝ่ายตุลาการ (Judiciary Branch) ถือเป็นฝ่ายที่มีอำนาจอิสระสูงสุดถูกแทรกแซงได้ยาก ฝ่ายตุลาการแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ศาลชั้นต้น (Subordinate Courts) และศาลสูง (Supreme Court) (จिरประภา อัครบวร, วิภาวี อัครบวร, วรรณพรชศรณัฏ์ ตริยะเกษม, และ ประยูร อัครบวร, (ม.ป.ป.), น. 38-41)

ประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศขนาดเล็กตามลักษณะของภูมิศาสตร์ แต่ระบบเศรษฐกิจของประเทศสิงคโปร์มีขนาดใหญ่ ประชาชนมีรายได้ต่อหัวสูง สังคมมีความเจริญเติบโต ทำให้ปัญหาอาชญากรรมเพิ่มสูงขึ้น เพราะมีคนงานชาวต่างชาติได้เข้ามาทำงานและพักอาศัยในชุมชนจึงทำให้เกิดคดีต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ประเทศสิงคโปร์ใช้ระบบการบริหารงานตำรวจสมัยใหม่ โดยโครงสร้างองค์กรตำรวจและระบบการบริหารงานตำรวจจึงมีประสิทธิภาพ สามารถปกป้องสังคมและป้องกันภัยจากปัญหาอาชญากรรมได้อย่างเต็มที่ และได้มีการพัฒนาองค์กรตำรวจอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกป้องผลประโยชน์ของภาครัฐและภาคเอกชน การพัฒนาองค์กรตำรวจเพื่อให้ประชาชนเข้ามาเป็นหุ้นส่วนกับตำรวจหรือร่วมมือกับตำรวจมากขึ้น โดยอาสาสมัครหรือชุมชน และองค์กรธุรกิจเข้ามาเป็นหุ้นส่วนในการป้องกันภัยที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่สาธารณะ โดยให้ประชาชนช่วยกันปกป้องชุมชนของตนเอง เพื่อลดปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โครงสร้างองค์กรตำรวจสิงคโปร์

องค์กรตำรวจของประเทศสิงคโปร์มีลักษณะรวมศูนย์ มีอำนาจหน้าที่และภารกิจในการป้องกันอาชญากรรมของชุมชนและสังคม โดยมีภารกิจหลัก คือ การป้องกัน (Prevent) หมายถึง การป้องกันสาเหตุของการเกิดอาชญากรรม โดยการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อลดความเสี่ยงไม่ให้เกิดเหตุขึ้น การให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันตนเอง การร่วมมือกับสถานประกอบการทางธุรกิจ เพื่อให้มีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม การป้องปราม (Deter) หมายถึง การใช้กำลังตำรวจออกตรวจพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อป้องกันเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้น และการสืบสวน (Detect) หมายถึง การดำเนินการสืบสวนเมื่อเกิดเหตุขึ้นแล้ว ในการสืบหาข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินการจับกุมผู้กระทำความผิด

องค์กรตำรวจหรือกองกำลังตำรวจของประเทศสิงคโปร์ (Singapore Police Force) เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทย (Ministry of Home Affairs) ประกอบไปด้วย 7 หน่วยงาน ดังนี้

1. กองกำลังตำรวจสิงคโปร์ (Singapore Police Force)
2. กองตรวจคนเข้าเมืองและจุดผ่านแดน (Immigration & Checkpoints Authority)
3. สถาบันฝึกอบรมทีมมหาดไทย (Home Team Academy)
4. กรมความมั่นคงภายใน (Internal Security Department)
5. หน่วยบริการเรือนจำสิงคโปร์ (Singapore Prison Service)
6. กองกำลังป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนสิงคโปร์ (Singapore Civil Defense Force)
7. หน่วยยาเสพติดกลาง (Central Narcotics Bureau)

พื้นที่และความรับผิดชอบของตำรวจสิงคโปร์

ประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่มีอาณาเขตค่อนข้างเล็ก จึงได้แบ่งเขตพื้นที่ตามเขตการปกครอง โดยมีพื้นที่อยู่ในความรับผิดชอบของตำรวจแบ่งออกเป็น 6 พื้นที่ ดังนี้ 1) กองตำรวจพื้นที่ อัง มอ เดียว 2) กองตำรวจพื้นที่กลาง 3) กองตำรวจพื้นที่จูล่ง 4) กองตำรวจพื้นที่เบต็อก 5) กองตำรวจพื้นที่คลีเมนติ 6) กองตำรวจพื้นที่แทงกลิน ซึ่งกองตำรวจพื้นที่ (Land Division) เป็นผู้รับผิดชอบ โดยมีหน่วยงานของสถานีตำรวจเรียกว่า “ตำรวจละแวกพื้นที่” กองกำลังตำรวจสิงคโปร์ได้พัฒนาและปรับปรุงทั้งในด้านแนวคิดและวิธีการ เพื่อต่อสู้กับปัญหาอาชญากรรมและเพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในงานของตำรวจ และอาศัยความร่วมมือจากประชาชน ชุมชน หรือกลุ่มธุรกิจเอกชนในการรักษาความปลอดภัย และความสงบในพื้นที่ต่าง ๆ จึงได้นำแนวคิดตำรวจชุมชนมาพัฒนาปรับใช้ในประเทศสิงคโปร์ ซึ่งการปรับปรุงแนวคิดตำรวจชุมชนเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพสังคมที่เจริญเติบโต และสภาพสังคมที่มีความซับซ้อน

ระบบตำรวจชุมชนประเทศสิงคโปร์

ระบบตำรวจชุมชนหรือแนวคิดตำรวจชุมชน (Community Policing) ประเทศสิงคโปร์ ได้ศึกษารูปแบบและแนวทางตำรวจชุมชนของประเทศญี่ปุ่นนำมาพัฒนาและปรับใช้ โดยเริ่มจัดตั้งตำรวจชุมชนใน ค.ศ. 1980 (พ.ศ. 2523) ซึ่งจัดตั้งที่ทำการตำรวจในละแวกพื้นที่ (Neighbourhood Police Post (NPP)) เป็นรูปแบบที่ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานใกล้ชิดกับประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในชุมชน ตำรวจชุมชนปฏิบัติหน้าที่โดยการออกตรวจเยี่ยมประชาชน ซึ่งตำรวจชุมชนได้จัดสายตรวจเดินเท้า สายตรวจรถจักรยาน และจัดตั้งคณะกรรมการประสานงานชุมชนที่ทำงานร่วมกับตำรวจในชุมชน และได้จัดตั้งโครงการ (Neighbourhood Police Post (NPP)) ซึ่งเรียกโดยย่อว่า “โครงการ NPP” โดยได้ศึกษาต้นแบบและพัฒนามาจาก “โครงการ Japanese Koban System” ของประเทศญี่ปุ่นใน ค.ศ.1997 (พ.ศ. 2540) ต่อมาได้มีการปรับปรุงโครงการ NPP อีกครั้งหนึ่งเพื่อยกระดับตำรวจในละแวกพื้นที่ เพื่อพัฒนาให้เป็นศูนย์บริการตำรวจชุมชนแบบจุดเดียว (One Stop policing Centre) เป็นรูปแบบของศูนย์ตำรวจชุมชนในละแวกพื้นที่ หรือเรียกว่า “Neighbourhood Police Centre (NPC)” เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ตำรวจชุมชน

กองกำลังตำรวจสิงคโปร์ได้จัดสรรทรัพยากรให้แก่ศูนย์ตำรวจละแวกพื้นที่เพิ่มขึ้น เพื่อให้ตำรวจชุมชนสามารถบริหารจัดการกับความปลอดภัยในท้องถิ่นและชุมชน และได้มีการจัดทำโครงการความปลอดภัยและความมั่นคงในชุมชน (Community Safety and Security Program (SSWG)) โดยมีผู้นำชุมชน ประชาชนที่พักอาศัยในชุมชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจากภาคส่วนต่าง ๆ ได้เข้ามาทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและความปลอดภัยในชุมชนของตนเอง ต่อมาใน ค.ศ. 2012 (พ.ศ. 2555) งานตำรวจชุมชนของสิงคโปร์ได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นอีก โดยมีการปรับปรุงระบบ NPC เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ระบบตำรวจชุมชน (Community Policing System (COPS)) ซึ่งเรียกโดยย่อว่า “COPS” การปรับปรุงระบบตำรวจชุมชนให้มีประสิทธิภาพ และได้จัดตั้งหน่วยงานใหม่เพิ่มขึ้นอีก 2 หน่วยงาน คือ 1) กองกำลังต่อสู้อาชญากรรม (Crime Strike Force) เป็นหน่วยงานด้านการสืบสวนคดีที่เกิดขึ้นในพื้นที่ 2) ตำรวจชุมชน (Community Policing Unit) เพื่อต่อสู้กับปัญหาอาชญากรรมและการทำงานร่วมกับชุมชนเพื่อต่อสู้กับปัญหาอาชญากรรมที่ซับซ้อน

ทั้งนี้ ตำรวจชุมชนของประเทศสิงคโปร์ได้ยกระดับการต่อสู้กับปัญหาอาชญากรรมที่เพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งได้พัฒนารูปแบบและวิธีการ เพื่อให้การทำงานของตำรวจชุมชนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างตำรวจกับชุมชน ดังนี้

1. การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้เพื่อป้องกัน (Prevent)
 2. การป้องกันปราบปราม (Deter)
 3. การสืบสวน (Detect) ต่ออาชญากรรม
 4. การติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่อาคารที่พักอาศัยซึ่งเป็นอาคารสูง บริเวณลานจอดรถ
- ดังนั้น การปฏิบัติงานของกองกำลังป้องกันอาชญากรรม ประสบความสำเร็จในการป้องกัน

ปราบปรามอาชญากรรม เช่น การขโมยรถจักรยาน คดีล้วงกระเป๋า และกองกำลังของตำรวจชุมชน ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานร่วมกับชุมชน ซึ่งเป็นการปฏิบัติงานภายใต้หลักการของตำรวจชุมชนที่ว่า “ชุมชนจะเป็นผู้รู้ถึงปัญหาอาชญากรรมและหาวิธีแก้ไขปัญหาคดีที่สุด” ระบบตำรวจชุมชน (Community Policing Officers) หรือ เรียกโดยย่อว่า “COPS” ซึ่งทำหน้าที่สร้างความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับชุมชน ตำรวจชุมชนได้พัฒนาทั้งรูปแบบและวิธีการในหลายด้าน เพื่อให้สามารถเข้าถึงชุมชนและร่วมมือกับชุมชน ตำรวจชุมชนได้ปรับเปลี่ยนในเรื่องการแต่งกาย เพื่อให้ดูเป็นมิตรและเข้าถึงประชาชนได้ง่าย โดยตำรวจชุมชนจะสวมกางเกงขาสั้น ใส่เสื้อยืดแขนสั้นสีขาว ใช้รถจักรยานในการออกปฏิบัติหน้าที่ และเข้าไปปฏิบัติงานร่วมกับชุมชน และยังได้ขยายความร่วมมือกับภาคธุรกิจ เจ้าของกิจการ ซึ่งเป็นการทำงานร่วมกันในการรักษาความปลอดภัยพื้นที่ โดยได้ร่วมมือกับภาคธุรกิจหรือเอกชนจัดตั้งกลุ่มเฝ้าระวังความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety and Security Watch Group) เพื่อให้เจ้าของกิจการและฝ่ายรักษาความปลอดภัยของเอกชน ได้ทำงานร่วมกับตำรวจชุมชน และเรียนรู้การปฏิบัติงานให้ดีที่สุด (Best Practice) โดยใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและการก่อการร้ายในพื้นที่การค้าและพื้นที่ย่านธุรกิจ การปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสิงคโปร์ยังมีการใช้สื่อออนไลน์ (Social media) ในการป้องกันอาชญากรรม ตลอดจนยกระดับขีดความสามารถของตำรวจชุมชน เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนผ่านสังคมออนไลน์ (Facebook) ให้ความรู้ข่าวสารในการป้องกันอาชญากรรมแก่ประชาชน และการร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคมและชุมชน

การปฏิบัติงานของตำรวจที่สถานีตำรวจหรือที่ศูนย์ตำรวจละแวกพื้นที่ (NPC) ใช้ระบบตำรวจชุมชน (COPS) เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของแต่ละศูนย์ โดยแบ่งงานออกเป็น 3 หน่วยงาน ดังนี้ 1) กองกำลังตอบสนองเหตุในพื้นที่ (Ground Response Force) 2) หน่วยการตำรวจชุมชน (Community Policing Unit) 3) กองกำลังต่อสู้อาชญากรรม (Crime Strike Force)

แผนผังการปฏิบัติงานของศูนย์ตำรวจละแวกพื้นที่ (NPC)

ที่มา: การบริหารงานจัดการตำรวจและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อการดูแลความปลอดภัยสาธารณะสาธารณรัฐสิงคโปร์ (น. 107.), โดย ปิยะ อุทาโย และคณะ, 2561, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ระบบตำรวจชุมชนได้สร้างความเชื่อมั่นระหว่างตำรวจกับประชาชน และได้แสวงหาความร่วมมือจากประชาชนได้ 3 ระดับ ดังนี้

1. การระดมกำลังในชุมชนเพื่อสนับสนุนงานตำรวจ (Community Mobilisers) ประชาชนมีส่วนร่วมกับการตำรวจในการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันอาชญากรรม เช่น ประชาชนเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครตรวจตราป้องกันเหตุเป็นตัวแทนกลุ่มแรงงานต่างชาติเพื่อป้องกันอาชญากรรม
2. การให้การสนับสนุนของชุมชน (Community Advocates) ประชาชนในชุมชนได้ให้ความร่วมมือสนับสนุนป้องกันอาชญากรรมในชุมชนในรูปแบบที่ชัดเจนและหลากหลายมากขึ้น เช่น กลุ่มยุวชนตำรวจแห่งชาติสิงคโปร์ (National Police Cadet Corps) กลุ่มคนในชุมชน กลุ่มประชาชนเฝ้าระวังในชุมชน
3. การเพิ่มอำนาจให้แก่ชุมชน (Empowered Community) เป็นการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อเพิ่มอำนาจให้แก่ประชาชนหรือชุมชน ทำให้ประชาชนในชุมชนรู้จักการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม เช่น การจัดรายการโทรทัศน์เพื่อให้ความรู้ด้านการป้องกันอาชญากรรม เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ให้ความรู้ในโรงเรียน หรือการแสดงนิทรรศการในสถานที่ต่าง ๆ

องค์กรตำรวจของประเทศสิงคโปร์ได้พัฒนาความร่วมมือระหว่างตำรวจกับประชาชน โดยใช้แนวคิดของตำรวจชุมชนหรือระบบตำรวจชุมชน เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมจากประชาชน และสร้างความเชื่อมั่นระหว่างตำรวจกับประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม โดยมีการจัดตั้งกลุ่ม คือ 1) กลุ่มเพื่อนบ้านเฝ้าระวัง (Neighbourhood Watch Groups) และพื้นที่เพื่อนบ้านเฝ้าระวัง (Neighbourhood Watch Zones) มีประชาชนที่พักอาศัยในพื้นที่ต่าง ๆ จำนวนมาก มีส่วนร่วมในพื้นที่เพื่อนบ้านเฝ้าระวัง ผู้พักอาศัยในพื้นที่ได้เป็นหูเป็นตาให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ 2) โครงการความปลอดภัยและความมั่นคงชุมชน (Community Safety and Security Programme) เป็นแผนปฏิบัติการหนึ่งซึ่งจัดทำขึ้นโดยประชาชนผู้พักอาศัย ผู้นำชุมชน (Grassroots Leader) และเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อหยิบยกปัญหาด้านความปลอดภัยหรือข้อกังวลด้านความมั่นคงขึ้นมาดำเนินการ นอกจากนี้ ตำรวจชุมชนได้ร่วมมือกับคนงานชาวต่างชาติ ซึ่งเข้ามาทำงานและพักอาศัยในประเทศสิงคโปร์เป็นจำนวนมาก เพื่อร่วมมือกันป้องกันอาชญากรรมและให้คำแนะนำแก่คนงานต่างชาติในพื้นที่พักอาศัย

และออกตรวจพื้นที่ร่วมกับประชาชน รวมทั้งการร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในชุมชน โดยมีการให้ความรู้ต่าง ๆ เช่น การป้องกันอาชญากรรม การปฐมพยาบาลและขั้นตอนการอพยพเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน การป้องกันโรคติดต่อ ซึ่งจะทำให้คนงานชาวต่างชาติ ได้เข้าใจกฎหมายและบรรทัดฐานทางสังคมของสิงคโปร์ (ปิยะ อุทาโย, ปรีดา สถาวร, วีรพล กุลบุตร, กฤษณพงศ์ พุตระกูล, และ กฤษณะ พัฒนเจริญ, 2561, น. 101-109)

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

แนวคิดระบบตำรวจชุมชนสิงคโปร์ เป็นการศึกษาวិธีการและพัฒนารูปแบบมาจากประเทศญี่ปุ่น โดยนำมาพัฒนาและปรับใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแก่ประเทศสิงคโปร์ ซึ่งสังคมมีความเจริญมากขึ้นคล้าย ๆ กับสังคมของประเทศญี่ปุ่น การนำระบบตำรวจชุมชนมาเป็นหลักการในการปฏิบัติงานของตำรวจสมัยใหม่ ถือเป็น การปฏิรูปการทำงานของตำรวจประเทศสิงคโปร์ ระบบตำรวจชุมชนที่นำมาปรับใช้นั้นเหมาะสมกับสังคมเมืองที่เจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ การนำประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันชุมชนของตนเอง โดยมีหลักการว่าประชาชนในชุมชนรู้และเข้าใจปัญหาในชุมชนของตนเอง และสามารถป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคมได้ดีที่สุด นอกจากนี้ องค์กรตำรวจได้มีการพัฒนาระบบตำรวจชุมชนอีกหลายครั้ง เพื่อให้การปฏิบัติงานในด้านการป้องกันอาชญากรรมมีประสิทธิภาพ ต่อมาได้ขยายงานป้องกันอาชญากรรม โดยตำรวจชุมชนได้ร่วมมือกับกลุ่มธุรกิจและภาคเอกชนต่าง ๆ เพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม

ระบบตำรวจชุมชนของประเทศสิงคโปร์จะเน้นการป้องกันการเกิดขึ้นของอาชญากรรมจากชุมชน การป้องกันโดยมีการจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัย เป็นการมุ่งเป้าหมายไปยังต้นเหตุของการเกิดปัญหาอาชญากรรม ซึ่งทำให้ตำรวจชุมชนสามารถเข้าถึงพื้นที่ที่เกิดเหตุได้อย่างรวดเร็ว ตำรวจชุมชนยังใช้เทคโนโลยีในการป้องกันอาชญากรรม การสื่อสารทางสังคมออนไลน์ในการรับแจ้งข่าวสารจากประชาชน นอกจากนี้ ตำรวจชุมชนยังมีความใกล้ชิดกับประชาชนและชุมชน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ประชาชนในชุมชนรู้สึกไว้วางใจ มีความเป็นมิตรกับตำรวจชุมชน การแต่งกายของตำรวจชุมชนจะเรียบง่ายทำให้ไม่รู้สึกลัวว่าแปลกแยกกับประชาชนและชุมชนในการเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ตามพื้นที่สาธารณะต่าง ๆ ด้วยปัจจัยดังกล่าวจึงทำให้ตำรวจชุมชนมีผลการปฏิบัติงานที่ดี สังคมมีความปลอดภัยจากปัญหาอาชญากรรมทั้งในพื้นที่ชุมชน ย่านธุรกิจการค้า และพื้นที่สาธารณะที่ประชาชนใช้ร่วมกัน

บรรณานุกรม

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. (2561). **สาธารณรัฐสิงคโปร์**. สืบค้น 22 พฤษภาคม 2563

จาก http://www.dtn.go.th/files/60/ASIA/Singapore_cpx_0361.pdf

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ. (2561). **ประเทศสิงคโปร์**. สืบค้น 25 พฤษภาคม 2563 จาก https://www.ditp.go.th/contents_attach/221373/221373.pdf

กรมเอเชียตะวันออก. (2562). **ข้อมูลประเทศและเขตเศรษฐกิจ: สิงคโปร์**.

สืบค้น 8 มิถุนายน 2563 จาก <https://www.eastasiawatch.in.th/th/information/16/->
กระทรวงการค้าและอุตสาหกรรมสิงคโปร์ระบุว่าเศรษฐกิจอาจชะลอตัวลงในปีนี โดยจีดีพีอาจอยู่ในช่วง
1.5%-3.5%. (2 มกราคม 2562). **กรุงเทพธุรกิจออนไลน์**. สืบค้น 25 พฤษภาคม 2563
จาก <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/822869>

จิระประภา อัครบวร, วิภาวี อัครบวร, วรณพพรพรรณตรีโยเกษม, และ ประยูร อัครบวร, (ม.ป.ป.).

ระบบบริหารราชการของสาธารณรัฐสิงคโปร์. กรุงเทพฯ: กรรณกการพิมพ์.

ปิยะ อุทಾಯ, ปรีดา สถาวร, วีรพล กุลบุตร, กฤษณพงศ์ พุตระกุล, และ กฤษณะ พัฒนเจริญ, (2561).

**การบริหารจัดการงานตำรวจและกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อการดูแลความปลอดภัยสาธารณะ
สาธารณรัฐสิงคโปร์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สภาเศรษฐกิจโลก (The World Economic Forum : WEF). (20 กรกฎาคม 2560). สืบค้น 25 พฤษภาคม
2563 จาก [http://iad.bangkok.go.th/sites/default/files/The%20World%20Economic%
20Forum0.pdf](http://iad.bangkok.go.th/sites/default/files/The%20World%20Economic%20Forum0.pdf)